

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12054/2025
06.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Митровић, адвокат из ..., против тужених „Ringier Serbia“ д.о.о. Београд и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 102/23 од 27.02.2025. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 102/23 од 27.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 400/19 од 22.11.2022. године, исправљене решењем истог суда ПЗ 400/19 од 21.07.2023. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износ од укупно 300.000,00 динара због повреде угледа и части и то на име душевних болова због повреда угледа износ од 150.000,00 динара и на име душевних болова због повреде части износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од правноснажности пресуде па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезу тужени да објаве правноснажну пресуду, без коментара и без одлагања о свом трошку, најкасније у другом издању www.blic.rs у року од 8 дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом плаћања судских пенала у износу од 2.000,00 динара, за сваки дан кашњења, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 169.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 102/23 од 27.02.2025. године, у ставу један, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезан

тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 129.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију тужиоца, у коме су оспорили изнете ревизијске наводе и предложили да Врховни суд одбије ревизију.

Парничне странке су тражиле трошкове ревизијског поступка.

Испитујући побијану пресуду другостепеног суда у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ...2019. године на интернет порталу www.blic.rs објављен је текст под насловом: "УПЛАКАНА ЖЕНА ПРИЈАВИЛА ВИШЕМЕСЕЧНУ ТОРТУРУ Власник београдске ... ухапшен због насиља, а већ је био ДОБРО ПОЗНАТ ПОЛИЦИЈИ". У тексту је наведено: "АА, власник једне познате београдске ..., ухапшен је у понедељак због сумње да је напао и тукао своју невенчану супругу ВВ., сазнаје „Блиц“. Према информацијама које поседујемо, АА је ухапшен по пријави супруге која је 05. августа отишла у полицијску станицу Звездара да пријави вишемесечну тортуру који трпи од свог ванбрачног партнера. Како сазнајемо, она је дошла уплакана у станицу и константно понављала да се осећа угрожено, она је испричала да се плаши за свој живот и да је муж више пута психички и физички малтретирао прича извор „Блица“ упознат са случајем. Преплашена жена, према речима нашег извора, говорила је да ју је муж бесомучно тукао и злостављао неколико месеци. Она је указала да је поред батина, шутирања и шамарања, муж претио да ће је убити. Од свега тога, како је испричала, почела је да се плаши за свој живот, објашњава наш саговорник. Паралелно са њеним саслушањем, како сазнајемо, припадници полиције одмах су привели АА и након консултација са дежурним замеником Првог основног тужилаштва, осумњиченом су за насиље у породици одредили полицијско задржавање до 48 сати. Дан након хапшења, АА је спроведен на саслушање у тужилаштво, након чега је тужилаштво предложило суду да му одреди притвор до 30 дана. Због кривичног дела насиље у породици за које је осумњичен, суд је АА одредио притвор због опасности да ће утицати на сведоке, али и поновити насиље, односно учинити оно чиме прети. Иначе, АА је органима полиције познат по бахатом и насилном понашању. Наиме, он се тренутно налази на условној казни због угрожавања сигурности заменика тужиоца. Наиме, он се 2017. године нагодио са тужилашвом на условну казну затвора од 10 месеци са роком провере од 3 године, јер је претио тадашњем заменику Трећег основног јавног тужилаштва ГГ, који је у том периоду заступао оптужбу у случају првог сведока сарадника ДД. Он је тада, како је „Блиц“ писао, испред хотела „Метропол“ из чиста мира вербално напао заменика тужиоца који је био у друштву девојке и упутио му низ претњи. С обзиром на то да се АА налази на условној казни, уколико се докаже да је злостављао жену њему ће бити опозвана условна казна и припојена са новом. Поред овога, АА је

раније осуђиван због угрожавања сигурности једне девојке и преваре. У даљем делу текста под насловом: „ПРЕТИ МУ ДО ТРИ ГОДИНЕ ЗАТВОРА наводи се: Према кривичном законнику када је у питању насиље у породици наводи се да ће свако ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, казнити затвором од три месеца до три године“. У оквиру текста објављене су две фотографије тужиоца са назначењем да се ради о фотографијама из приватне архиве.

Решењем Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 4391/19 од 16.08.2019. године одбачена је кривична пријава ПС Звездара Ку бр. 11077/19 од 06.08.2019. године поднета против АА због извршења кривичног дела Насиље у породици из члана 194 КЗ јер не постоје основи сумње да је извршено предметно кривично дело, нити било које друго кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности, а након што је оштећена ВВ која је пријавила тужиоца полицији, повукла своју изјаву, односно изјавила да је тужиоца лажно пријавила.

Из исказа тужиоца утврђено је да у спорном тексту нема нетачних информација, док је из исказа сведока, аутора текста утврђен је начин прибављања информација о тужиоцу.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су становишта да информације објављене у спорном тексту нису лезионо подобне да нанесу нематеријалну штету тужиоцу у виду повреде части и угледа јер имају упориште у догађају који је описан у тексту и у контексту теме о којој јавност има оправдан интерес да зна у демократском друштву, будући да се питање насиља у породици, не тиче само породице, већ и шире друштвене заједнице. Полазећи од одредби материјалног права садржаног у члану 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, те чланова 81. и 82. Закона о јавном информисању и медијима, објављивање имена и презимена тужиоца, његових фотографија и назначење чиме се бави није дошли до прекомерног и непримереног коришћења слободe јавног информисања на штету личних права тужиоца, односно његовог права на приватност, све имајући у виду саржину спорног текста, код неспорне чињенице да је тужилац ухапшен због сумње да је извршио кривично дело насиље у породици. Анализирајући спорни текст на основу члана 73. Закона о јавном информисању и медијима, нижестепени судови су становишта да тужилац није означен као извршилац кривичног дела, већ да је пријављен за насиље у породици и да је против њега поднета кривична пријава уз навођење да постоји основ сумње, а што је и законска претпоставка за покретање поступка чији се исход спорним текстом не прејудицира.

Из наведених разлога нижестепени судови одбили су тужбени захтев тужиоца за накнаду штете, коју је евентуално претрпео због објављивања информација у спорним текстовима, а у складу са тим одбијен је и тужбени захтев да се наложи туженима да објави правноснажну пресуду на интернет порталу дневног листа „Блиц“.

Врховни суд налази да су одлуке нижестепених судова засноване на правилној примени материјалног права на потпуно и правилно утврђено чињенично стање.

Тужилац тужбу ради накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол заснива на повреди части и угледа. У складу са одредбом члана 79. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно је заштићена. Према ставу 2. исте одредбе,

објављивање информације којом се врши повреда части, угледа и пијетета, односно лице приказује у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи. У конкретном случају, аутор текста, чињеничне наводе садржане у тексту заснива на својим изворима из полиције и тужилаштва. Тужилац те чињеничне наводе, о ранијој осуђиваности и извршеним кривичним делима, није оспорио у току поступка, а не оспорава их ни у ревизији.

Тужилац оспорава делове текстова који се подводе под вредносни суд саме ауторке, „да је тужилац познат по бахатом и насилном понашању“, „да у полицији тужиоца памте по злу“, „да је жена била уплакана“ и „да јој се живот претворио у пакао“. Јавни интерес у области јавног информисања је, између осталог, према одредби члана 15. став 1. тачка 1. Закона, истинито, непристрасно, правовремено и потпуно информисање свих грађана Републике Србије. Стога, предметни текст заснован је на чињеницама чију истинитост тужилац не спори, а ауторка текста у погледу тих чињеница износи свој негативан вредносни суд. Такав вредносни суд у смислу цитираних законских одредби не повлачи одговорност одговорног уредника и издавача, за штету коју је тужилац претрпео објављивањем тих информација. Врховни суд дели становиште нижестепених судова да јавност има оправдани интерес да буде обавештена о посматраној проблематици, односно теми која завређује интересовање јавности и да тај интерес претеже над интересом заштите достојанства тужиоца.

Без утицаја су ревизијски наводи тужиоца да је информацијама објављеним у спорним текстовима повређено право тужиоца на приватност. У складу са одредбом члана 80. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, информације из приватног живота, односно лични запис, запис лика и запис гласа не може се објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, односно лица чије речи, лик, односно глас садржи, ако се при објављивању може закључити које је то лице. Информацијом која у смислу цитиране законске одредбе угрожава приватност тужиоца јесте део текста у коме се наводи име и презиме тужиоца, као власника познате ... и објављивање његове фотографије. Међутим, правилно су нижестепени судови закључили да у конкретном случају интерес јавности да се упозна са том информацијом претеже у односу на интерес тужиоца да се спречи њено објављивање, на начин како то предвиђа одредба члана 82. став 1. Закона о јавном информисању и медијима. Сматра се да интерес јавности претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информација из приватног живота, нарочито ако се, између осталог, информација односи на догађај од интереса за јавност, а објављивање информација је у интересу, између осталог, заштите права и слобода других. Стога је, на супрот ревизијским наводима тужиоца, правилан закључак нижестепених судова да тај интерес јавности претеже у односу на интерес тужиоца да се спречи објављивање информација из његовог приватног живота.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе тужиоца, али је нашао да су неосновани и без утицаја на правилност побијане другостепене пресуде.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да одговор на ревизију, који су поднели тужени, не представља нужан трошак за вођење парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. у вези одредбе члана 411. став 1. ЗПП, Врховни суд одбио је захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**